

کاری از نشر نگاه معاصر

نشر نگاه معاصر

اویات: شاهنامه بروهم

شاهنامه و پرگان

اقبال

سعید نفیسی

فروزانفر

به کوشش فرهاد اصلاح

شاهنامه و بزرگان

کتابخانه
نشر نگاه معاصر

سرشناسه	اصلانی، فرهاد، ۱۳۶۲—، گردآورنده.
عنوان و نام پدیدآور	شاهنامه و بزرگان: اقبال، نفسی و فروزانفر / به کوشش فرهاد اصلانی.
مشخصات نشر	تهران: نگاه معاصر، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری	۳۴۸ ص.: ۱۴۰۵×۲۱۰۵ س.م.
شابک	.978-622-290-043-4
وضعيت فهرست نويسى	فیا.
يادداشت	كتاب نامه به صورت زيرنويس.
يادداشت	نمایه.
موضوع	اقبال لاهوری، محمد، ۱۸۷۷-۱۹۳۸— نقد و تفسير.
موضوع	Iqbal, Muhammad, 1877-1938 – criticism and interpretation :
موضوع	تفییسی، سعید، ۱۲۷۴-۱۳۴۵— نقد و تفسیر.
موضوع	فروزانفر، بدیع الزمان، ۱۲۷۸-۱۳۴۹— نقد و تفسیر.
موضوع	.Fruzanfar, Badiolzaman – Criticism and interpretation :
موضوع	فردوسي، ابوالقاسم، ۳۲۹-۹۴۱ق. شاهنامه – مقاله ها و خطابه ها.
موضوع	Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh – * Addresses, essays, lectures :
موضوع	فردوسي، ابوالقاسم، ۳۲۹-۹۴۱ق. شاهنامه – نقد و تفسیر – مقاله ها و خطابه ها.
موضوع	Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh – Criticism and interpretation – : Addresses, essays, lectures
موضوع	شعر فارسي – قرن ۴ق. – تاريخ و نقد – مقاله ها و خطابه ها
ردہ بندي کنگره	Persian poetry – 10th century – History and criticism – Addresses, essays, lectures
ردہ بندي ديوسي	PIR ۴۴۹۵ : ۱/۲۱ فا
شماره کتابشناسی ملی	۸۷۶۶۷۳۹

کتابخانه
نشر نگاه معاصر

شاهنامه و بزرگان

اقبال

سعید نفیسی

فروزانفر

به عرض فرهاد اصلانی

شاھنامه و بزرگان

اقبال، نفیسی و فروزانفر

به کوشش
فرهاد اصلاحی

ناشر

ناشر: نشر نگاه معاصر (وابسته به مؤسسه پژوهشی نگاه معاصر)

مدیر هنری: باسم الرسام

حروفچینی و صفحه‌آرایی: حروفچینی همای (امید سید کاظمی)

لیتوگرافی: نوید

چاپ و صحافی: پیکان

توبت چاپ: یکم، ۱۴۰۱

شارگان: ۵۵۰

قیمت: ۱۴۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۹۰-۰۴۳-۴

نشانی: تهران، مینی سیتی، شهرک محلاتی،
فاز ۲ مخابرات، بلوک ۳۸، واحد ۲ شرقی

تلفن: ۰۲۱ (۲۲۴۴۸۴۱۹)

negahemoaser21@gmail.com

 nashr_negahemoaser

با ياد استاد
محمد جعفر محجوب

فهرست مطالب

۹	دیباچه
۱۳	فهرست تألیفات و آثار اقبال
۲۱	انتقاد مقاله دقیقی
۳۹	تردید یکی از حکایات و یک قطعه شعر منسوب به فردوسی
۴۱	یکی از نسخ نفیس شاهنامه
۴۷	نقش و نگار داستان‌های ملی قدیم ایران
۵۷	کارآسی شاهنامه خوان
۶۱	مشوquin اولی فردوسی و ارسلان جاذب و نصر بن ناصرالدین
۶۵	یک قطعه شعر از دقیقی
۶۹	نامه به عبدالحسین تیمورتاش درباره شاهنامه
۷۷	سرگذشت من: سعید نفیسی
۸۵	کتاب‌شناسی آثار سعید نفیسی
۹۳	ابوالمؤبد بلخی
۱۰۱	فردوسی
۱۲۷	فردوسی و روحیات ایرانیان
۱۳۳	فردوسی، شاعر جهان
۱۳۹	فوايد شاهنامه از حیث لغت و صرف و نحو
۱۵۵	وزن شاهنامه فردوسی

۱۷۳	معشوق طوسی
۱۷۹	رستم پهلوان جهان
۱۹۱	ابوالقاسم منصور بن حسن فردوسی طوسی
۱۹۰	فهرست مقالات استاد فروزانفر
۲۰۹	سبب اصلی عدم پیشرفت فردوسی در دربار غزنه
۲۱۵	فردوسی
۲۳۹	ابو منصور دقیقی
۲۴۳	ابوالقاسم فردوسی طوسی
۲۵۳	ابونصر علی بن احمد اسدی طوسی
۲۷۵	دقیقی
۲۸۳	مقدمه شاهنامه ابو منصوری
۲۸۷	ابوالقاسم فردوسی
۳۰۹	ابو منصور ثعالبی
۳۱۵	اسدی طوسی
۳۲۱	افروده ها
	نمایه
۳۳۱	نام افراد
۳۴۱	نام کتاب ها و مجلات
۳۴۵	نام جای ها

دیباچه

پس از تأسیس دانشگاه تهران در ۱۳۱۳ نسلی از بزرگان به تدریس در دانشکده ادبیات پرداختند که جملگی شاخص و چندوجهی بودند. این ویژگی در فهرست آثار و کتاب‌شناسی این استادی بارز و چشمگیر است؛ یعنی عموماً صاحب تألیف و ترجمه و تصحیح در چند حوزه اعم از تاریخ، ادبیات، تصوف، فلسفه اسلامی وغیره هستند. همین چند بعدی بودن باعث شده که آثار این بزرگان همواره تازگی داشته و خواندنی باشد. البته وسعت دیدی که از همین رهگذر برای ایشان حاصل شده، باعث شده تا در زمینه‌هایی که بعدها جنبه تخصصی یافت نیز آثار درخشنانی پدید آورند.

یکی از این زمینه‌ها شاهنامه‌پژوهی است که بعدها به حوزه‌ای کاملاً تخصصی تبدیل شد و به دلیل وسعت شاهنامه این قابلیت را داشت که محققانی همچون استاد خالقی مطلق آن را موضوع تحقیق تمام عمر قرار دهند. در این دفتر، مجموعه مقالات سه تن از بزرگان معاصر در باب شاهنامه و فردوسی را گردآوردم که گرچه هیچ یک به شاهنامه‌پژوهی مشهور نیستند، اما شگفترا که در بازنخوانی آثارشان جلوه‌های بدیع و نکاتی چشمگیر مشهود است که از تاریگی‌هایی خالی نیست. این بزرگان عبارتند از: عباس اقبال آشتیانی، بزرگ‌ترین استاد تاریخ؛ سعید نفیسی، پرکارترین محقق و به همین اعتبار بزرگ‌ترین نویسنده؛ و بدیع الزمان فروزانفر، بزرگ‌ترین استاد ادبیات عصر. و اینک شمه‌ای کوتاه در باب این بزرگان با تکیه بر وجه شاهنامه‌شناسی آثار ایشان:

استاد عباس اقبال آشتیانی (۱۲۷۵-۱۳۳۴) محقق، مورخ و مصحح، از نخستین ایرانیانی است که با شیوه تحقیقات نوین اروپایی آشنا شد. پس از پایان مکتب به مدرسه

دارالفنون رفت و سپس در سال ۱۳۰۴ راهی پاریس شد و از دانشگاه سورین در رشته ادبیات لیسانس گرفت. در پاریس با علامه محمد قزوینی دوستی و ارتباط یافت و از سال ۱۳۱۷ استاد دانشکده ادبیات دانشگاه تهران شد.

در سال ۱۳۲۸ به عنوان رایزن فرهنگی ایران در ترکیه و ایتالیا انتخاب شد و در سال ۱۳۳۴ پس از یک دوره بیماری سخت در شهر روم درگذشت. پیکرش را به تهران آوردند و در صحن حضرت عبدالعظیم در رواق شیخ ابوالفتوح رازی، کنار استادش محمد قزوینی به خاک سپردند.

در سال ۱۳۱۳ بنا بود جشن هزارهٔ فردوسی در تهران برگزار شود. تیمورتاش وزیر دربار رضا شاه از اقبال راجع به تهیه و طبع یک نسخهٔ انتقادی منقح از شاهنامهٔ فردوسی و ترتیب وسائل این کار نظرخواهی کرد و اقبال گزارشی در معرفی نسخ خطی شاهنامه و چگونگی چاپ آن تدوین کرد که چندی بعد انتشار یافت. در کتاب حاضر، متن نامهٔ اقبال به تیمورتاش را آورده‌ایم که نشان می‌دهد اقبال چه طرح سنجیده و همهٔ جانبه‌ای برای چاپ شاهنامه در ذهن داشته است.

در سال ۱۳۱۳-۱۳۱۵ شاهنامهٔ فردوسی چاپ کتابفروشی بروخیم در ده جلد منتشر شد که جلد نخست تصحیح مجتبی مینوی، جلد ۲-۵ تصحیح عباس اقبال، جلد ۶ تصحیح سلیمان حییم و جلد ۷-۱۰ تصحیح سعید نفیسی بود. چاپ بروخیم تا قبل از انتشار چاپ مسکو، مهم‌ترین تصحیح شاهنامه قابل دسترس در ایران بود.

استاد سعید نفیسی (۱۲۷۴-۱۳۴۵) ادیب، مترجم، مورخ و محقق پژوهشگر از تحصیلات مقدماتی، در نوجوانی برای تحصیل به سوییس و سپس فرانسه رفت و دیپرستان را در پاریس به اتمام رساند. پس از بازگشت به ایران در حالی که توشه‌ای از آشنایی با آثار محققان اروپایی داشت به تدریس در دارالفنون، دارالعلوم عالی و سپس دانشگاه تهران پرداخت. اثرآشنایی با هنر و ادبیات غربی در نوشته‌های وی مشهود است. نفیسی در آبان ۱۳۴۵ درگذشت و در مزار خانوادگی اش در جنوب تهران (سرقب آقا) دفن شد.

نفیسی در ۱۳۱۰ جلد نخست شاهنامه چاپ خاور را تصحیح کرد و سپس چنان که گذشت مجلدات ۷-۱۰ شاهنامه چاپ بروخیم را تصحیح و منتشر کرد. در سال ۱۳۲۷ در مقدمه‌ای که بر ترجمة بزرگ علوی از کتاب حماسهٔ ملی ایران اثر تئودور نولدکه نوشته، ابراز کرد که در اندیشهٔ فراهم کردن کتاب خاصی در زمینهٔ شاهنامه است و امیدوار است

بتواند حق مطلب را در آن کتاب ادا کند. (حمسه ملی ایران. ثودور نولدکه. ترجمه بزرگ علوی. تهران: نگاه ۱۳۸۴، ص ۸) شوریختانه این امید استاد، نقش برآب شد و ما از دانش بی کران ایشان محروم ماندیم، اما شاید مجموعه مقالات شان در باب شاهنامه در دفتر حاضر، نمودی از آنچه در ذهن داشته اند باشد و مخاطبان را به کار آید.

استاد بدیع الزمان فروزانفر (۱۳۴۹-۱۲۷۸) در بشرویه طبس زاده شد و پس از تحصیل مقدمات علوم، در نوجوانی به مشهد رفت و نزد اساتیدی همچون ادیب نیشابوری تلمذ کرد. در سال ۱۳۰۳ به تهران آمد و در مدرسه سپهسالار تحصیلات خود را ادامه داد و محضر اساتیدی همچون ادیب پیشاوری را درک کرد. پس از تأسیس دانشگاه تهران استاد دانشکده ادبیات شد و در سال ۱۳۴۶ بازنشسته شد و در سال ۱۳۴۹ درگذشت و در مقبره دولت شاه نزدیک امامزاده حمزه، در مجاورت بقیه حضرت عبدالعظیم به خاک سپرده شد.

فروزانفر در ۱۳۰۶ منتخبات شاهنامه فردوسی را در ۷۲ صفحه منتشر ساخت. معمولاً فروزانفر را مولوی شناس می دانند و کتاب شناسی آثار او نیز بر این امر صحنه می گذارد. اما واقعیت این است که فروزانفر بیان خود را مدیون فردوسی است. برای شناخت جایگاه شاهنامه نزد فروزانفر بهتر آن است که خاطره ای از ایشان را به نقل از مرحوم استاد ریاحی ذکر کنیم:

«ابتدا در زادگاه خود بشرویه و بعد در مشهد به تحصیلات قدیمه پرداختم و به جایی رسیدم که خود را از استادان زمان بی نیاز دیدم. آنگاه به تهران آمدم. در اینجا وقتی در انجمنی نطق می کردم یا چیزی را که نوشته بودم، می خواندم احساس می کردم که سخنم برای شنوندگان خنده آور است و حالت مصنوعی و ترجمه از یک زبان دیگر را دارد. به اشارت یکی از ادبیان دانشمند آن روز، به مطالعه شاهنامه پرداختم و آن را در یک سال دو بار از اول تا آخر خواندم و ایات نظر آن را به خاطر سپردم. از اینجا روزی رسید که هر وقت چیزی می نوشتیم یا نطقی می کردم حس می کردم که حالا دیگر زبان برای دیگران قابل قبول است.» (چهل گفتار در ادب و تاریخ و فرهنگ ایران. محمد امین ریاحی. تهران: سخن ۱۳۷۹، ص ۱۴۸)

در دفتر حاضر مجموعه مقالات استاد بزرگ معاصر، اقبال، نفیسی و فروزانفر در عرصه شاهنامه پژوهی در یک مجلد گرد آمد تا کار تحقیق بر دانشجویان، شاهنامه پژوهان و علاقه مندان حمسه ملی ایران آسان شود و زمینه ای برای بررسی نحوه شاهنامه پژوهی

روشنمند این بزرگان فراهم گردد. در این مجموعه مقالات پراکنده را که طی بیش از سه دهه در نشریات و مجموعه‌های گوناگون درج شده و بعضاً دشواریاب نیز هستند آورده‌ام. از هرگونه دخل و تصریف درمتن اصلی مقالات خودداری شده و رسم الخط مقالات نیزتا حد امکان تغییری نکرده است. فقط برخی از اغلاط مطبعی تصحیح شده‌اند. البته بدیهی است که با توجه به گذشت پنج دهه و بیشتر از درگذشت این اساتید، مطالعات حوزه شاهنامه‌پژوهی پیشرفتهایی داشته و به همین ملاحظه، افزوده‌هایی برپایان کتاب الحاق شد که امیدوارم دوستداران شاهنامه را به کار آید.

فرهاد اصلانی
آذرماه ۱۳۹۹

فهرست تألیفات و آثار عباس اقبال

از: ایرج افشار

الف. آثار چاپ نشده
یک. تألیفات

۱. تاریخ مختصر ادبیات ایران. از قدیم‌ترین دوره‌های تاریخی تا عصر حاضر که به نظر مرحوم تقی زاده نیزرسیده بوده و ملاحظاتی به خط نامبرده در حواشی دیده می‌شود. کتاب با ذکر چند نمونه از نشر دوره سامانی در پانصد و بیست فقره (مطلوب) ختم شده است.

۲. تاریخ جواهر در ایران. مرحوم اقبال آشتیانی این کتاب را برای بانک ملی ایران تألیف کرده است، اما متأسفانه ناتمام مانده. کتاب به سه قسم تقسیم گردیده است: تاریخ جواهرات در دوره‌های پیش از اسلام؛ در دوره اسلامی و جواهرات حالیه. از نسخه خط مرحوم اقبال آشتیانی فقط قسمت پیش از اسلام در ۸۲ ورق باقی است (دونسخه تایپ شده آن در ۳۲ ورق نیز وجود دارد) از قسمت مربوط به بعد از اسلام فقط صفحات ۲ و ۳ و ۲۸ تا ۳۲ و ۳۷ و ۴۰ به صورت تایپ شده در دست است.^۱

دو تصویب متون

۱. مشوی ورقه و گلشاه، اثر عیوقی شاعر در ۱۴۹ ورق که استنساخ و تصویب شده است، اما معلوم نیست از روی کدام نسخه است.

۱. در فرهنگ ایران‌زمین چاپ شد.

۲. سیرت شیخ کبیر، تألیف ابوالحسن الدیلمی از روی نسخه مورخ ۷۵۴ هجری به خط حسن بن یوسف بن علی استرآبادی سمنانی در ۱۸۸ ورق (این کتاب توسط شیمل - طاری در سلسله انتشارات دانشکده الهیات دانشگاه آنقره در ۱۹۵۵ میلادی طبع شده است).

۳. الرسالة الثانية، تأليف مسعربن مهلهل. با حواشی وبعضی اصلاحات و یادداشت‌ها از مرحومان اقبال آشتیانی و محمد قزوینی. (این اثر جغرافیایی مهم مربوط به ایران را ولادیمیر مینورسکی به سال ۱۹۵۵ میلادی در قاهره جزء انتشارات وزارت التربیة والتعلیم مصریه طبع رسانده است).

۴. رساله در فن انشاء از معین الدین محمد بن عبدالخالق میهنی. قسمتی است از رساله مذکور که از روی نسخه نامعلومی استنساخ شده است (در ۱۱ ورق).

۵. تنسوخ نامه ایلخانی، تأليف خواجه نصیرالدین طوسی، توسط مرحوم اقبال تصحیح و تحریشیه و آماده طبع شده و نسخه آن نزد نگارنده است، اما کتاب تنسوخ نامه را بعد از مرحوم مدرس رضوی تصحیح و در سلسله انتشارات بنیاد فرهنگ ایران به چاپ رساندند.

۶. ترجمه‌ها

۱. دایرة المعارف اسلامی. در سال‌های ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۰ شمسی هیأتی مأمور ترجمة دایرة المعارف اسلامی زیر نظر مرحوم تقی زاده شد، از جمله مرحوم اقبال آشتیانی ترجمة مقالات مربوط به تاریخ و زبان و ادبیات عرب و ممالک آفریقایی را تعهد کرد. نسخه دوم مقالاتی که ترجمه کرده است در ۷۱۵ برگ در دست است.

۲. ادبیات ایران تأليف استوری.^۱ مرحوم اقبال آشتیانی ترجمة این کتاب ز آغاز کرده بود، ترجمة جزوی اول از جلد اول مربوط به علوم قرآنی را در ۱۴۴ ورق و قسمتی از جزء دوم مربوط به تاریخ را در ۵۰ ورق تمام کرده است.^۲

۳. تاریخ طب در ایران، تأليف سیریل الگود.^۳ ترجمة مقدمه کتاب تا آخر

1. Persian Literature. C. A Story

2. قسمت علوم قرآنی در نشریه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران دفتر نخستین (ص ۶۷ تا ۱۵۳) چاپ شد.

3. A medical history of persia and the Eastern chalipate. Cyril Elgood.

فصل سوم (از ظهور اسلام تا مرگ خلیفه پنجم عباسی هارون الرشید)، در ۳۲ ورق در دست است.^۱

چهار، وصف چند نسخه دریادداشت‌های مرحوم عباس اقبال آشتیانی که پاره‌ای از آنها به کتابخانه مرکزی دانشگاه رسیده، وصفی از چند نسخه خطی به خط او و بسیاری از آنها هم به امضاء خود او دیده شده است که از رهگذر کتاب‌شناسی و نسخه‌شناسی سودمند می‌باشد. بویژه آنکه به طرز فهرست‌نگاری آن مرحوم، که خود از دانشمندان کشور ما به شمار است، با خواندن این گفتار آشنایی حاصل می‌گردد.

چون می‌دانیم آن مرحوم با تی چند از دانشمندان مأموریت داشته‌اند که فهرستی برای کتابخانه سلطنتی بنویسند و خود او نیز در ذیل نام ابو‌مسلم نامه شماره ۱۰۶۲ و جاهای دیگر تصریح دارد، باید نسخه‌های موصوف در این فهرست از آن کتابخانه سلطنتی باشد. برای آنکه خوانندگان گرامی به نکاتی که آن مرحوم در مورد کتاب‌شناسی آورده است آگاه گردند و این اثر علمی آن مرحوم از نظر کتاب‌دوسستان نهفته نماند، به دستور دانشگاه تهران به چاپ این اوراق، بی‌هیچ تغییری پرداخته شده است.^۲

پنج بادداشت‌های پراکنده درباره اسپهبدان باوندی و قارنی. مختصراً در تاریخ مغول که در ۶۸۰ هجری تألیف گردیده (در ۵ ورق).

فهرست رسائل (مجموعاً سی و یک رساله به شماره ۱۴۲۶ کتابخانه فاتح اسلامبول)، (در ۷ ورق).

شش، فیش‌ها (برگه‌های بادداشت)
مقادیری فیش مربوط به اعلام تاریخی و جغرافیایی.^۳

۱. در مجله یغما: ص ۴۲ تا ۴۵ و ۵۵ تا ۶۰ و ۱۶۰ تا ۱۶۳ چاپ شد.
۲. در صفحات ۱۵۵ تا ۲۰۴ نشریه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، دفتر نخستین چاپ شد.
۳. [این برگه‌ها در شماره ۴ سال هشتم (ص ۲۵ تا ۴۸) و شماره ۱ سال نهم (ص ۱۴ تا ۳۱) مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی تهران توسط آقای محمد شیروانی چاپ شده است].

- ب. فهرست کتاب‌های چاپ شده
- ۱۳۴۲ق.: قابوس وشمگیر زیاری، از انتشارات مجله ایرانشهر، برلین، ۲۷ ص.
- ۱۳۰۶ش.: شرح حال عبدالله بن المقعف فارسی. از انتشارات مجله ایرانشهر، برلین.
- ۱۳۰۸ش.: ترجمه «یادداشت‌های ژنرال ترهزل فرستاده ناپلئون به سمت هند» از انتشارات اداره شورای نظام.
- ۱۳۰۹ش.: تصحیح «حدائق السحر فی دقائق الشعور» تألیف رشید وطواط، از انتشارات کتابخانه کاوه.
- ۱۳۱۰ش.: ترجمه «ماموریت ژنرال گاردان در ایران» تألیف پرسش کنت آلفرد دوگاردن، از انتشارات اداره شورای نظام.
- ۱۳۱۱ش.: خاندان نوبختی.
- ۱۳۱۲ش.: ترجمه «طبقات سلاطین اسلام» تألیف استانلی لین پول، از انتشارات کتابخانه مهر.
- ۱۳۱۲ش.: تصحیح بیان الادیان تألیف ابوالمعالی محمد الحسینی العلوی.
- ۱۳۱۲ش.: تاریخ مفصل ایران از استیلای مغول تا اعلان مشروطیت «جلد اول از حمله چنگیز تاشکیل دولت تیموری».
- ۱۳۱۲ش.: کلیات علم جغرافیا.
- ۱۳۱۲ش.: چاپ پیسبت مقاله قزوینی جلد دوم (چاپ دوم در سال ۱۳۳۲).
- ۱۳۱۳ش.: تصحیح معالم العلماء (متن عربی) تألیف رشید الدین ابن جعفر محمد السروی (ابن شهرآشوب).
- ۱۳۱۳ش.: تصحیح تبصرة العام فی معرفة مقالات الانام منسوب به سید مرتضی بن داعی حسنی رازی.
- ۱۳۱۳ش.: تصحیح «تجارب السلف در تواریخ خلفا و وزرای ایشان» تألیف هندوشاہ بن سنجر بن عبدالله صاحبی نخجوانی.
- ۱۳۱۳ش.: تصحیح تتمة الیتیمة (متن عربی) تألیف ابو منصور ثعالبی.
- ۱۳۱۴ش.: تاریخ اکتشافات جغرافیایی و تاریخ علم جغرافیا.

- ۱۳۱۴ش.: تصحیح شاهنامه فردوسی، از چاپ کتابفروشی بروخیم، جلد های ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶.
- ۱۳۱۵ش.: کلیات جغرافیای اقتصادی.
- ۱۳۱۵ش.: ترجمه سیرت فلسفی رازی ابویکر محمد بن ذکریای رازی.
- ۱۳۱۷ش.: تصحیح طبقات الشعرا فی مدح الخلفاء والوزراء (متن عربی) تأليف ابن معتن، از انتشارات اوقاف گیب، کمبریج.
- ۱۳۱۸ش.: تاریخ ایران بعد از اسلام. در دو مجلد.
- ۱۳۱۹ش.: تصحیح دیوان امیرمعزی از انتشارات کتابفروشی اسلامیه.
- ۱۳۱۹ش.: تصحیح لغت فرس تأليف اسدی طوسی.
- ۱۳۲۰ش.: تصحیح تاریخ طبرستان تأليف بهاءالدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب، از انتشارات کلاله خاور.
- ۱۳۲۰ش.: تصحیح و انتخاب سیاست نامه، تأليف خواجه نظام الملک، از انتشارات وزارت فرهنگ.
- ۱۳۲۰ش.: کلیات تاریخ تمدن جدید.
- ۱۳۲۱ش.: تصحیح کلیات عبید زاکانی (قصاید و غزلیات و قطعات و رباعیات و عشق نامه)، از انتشارات مجله ارمغان.
- ۱۳۲۲ش.: نشر مجله یادگار تا سال ۱۳۲۸ (پنج سال).
- ۱۳۲۴ش.: نشر رجال کتاب حبیب السیر گردآورده عبدالحسین نوایی، ضمیمه سال اول، مجله یادگار.
- ۱۳۲۵ش.: تصحیح روزنامه میرزا محمد کلانتر فارس ضمیمه سال دوم مجله یادگار.
- ۱۳۲۵ش.: نشر شرح حال عباس میرزا ملک آرآ به اهتمام عبدالحسین نوایی، با مقدمه عباس اقبال در احوال مؤلف، نشریه شماره ۱ انجمن نشر آثار ایران.
- ۱۳۲۵ش.: تصحیح انس العشق تأليف شرف الدین رامی، نشریه شماره ۲ انجمن نشر آثار ایران.

- ۱۳۲۶ش.: ترجمة سه سال در دربار ایران تأليف دکتر فوریه، از انتشارات کتابفروشی علی اکبر علمی.
- ۱۳۲۷ش.: جغرافیای اروپا و آمریکا.
- ۱۳۲۷ش.: تصحیح تاریخ نو تأليف جهانگیر میرزا، از انتشارات کتابفروشی علی اکبر علمی.
- ۱۳۲۷ش.: نشر جنگ انگلیس و ایران در سال ۱۲۷۳ تأليف کپیتن هنت ترجمة حسین سعادت نوری، با حواشی و اضافات عباس اقبال، ضمیمه سال سوم مجله یادگار.
- ۱۳۲۸ش.: دوره جغرافیا شامل مقدمات جغرافیا و جغرافیای طبیعی و سیاسی و اقتصادی.
- ۱۳۲۸ش.: تصحیح شد الازار فی خط الاوزار عن زوار المزار تأليف معین الدین ابوالقاسم جنید شیرازی با مشارکت مرحوم محمد قزوینی، از انتشارات وزارت فرهنگ.
- ۱۳۲۸ش.: تصحیح سمت العلی للحضرۃ العلیات تأليف ناصرالدین منشی کرمانی، تحت نظر مرحوم محمد قزوینی.
- ۱۳۲۸ش.: مطالعاتی درباره بحرین و جزایر و سواحل خلیج فارس.
- ۱۳۲۸ش.: تصحیح مجمع التواریخ (در تاریخ انقراض صفویه و وقایع بعد) تأليف میرزا محمد خلیل مرعشی صفوی.
- ۱۳۲۸ش.: تصحیح ترجمة محسن اصفهان به قلم حسین بن ابی الرضا آوی، ضمیمه مجله یادگار.
- ۱۳۲۹ش.: تصحیح عتبة الكتبة (مجموعه مراسلات دیوان سلطان سنجر) به قلم مؤیدالدوله منتجب الدین بدیع اتابک الجوینی، با مشارکت مرحوم محمد قزوینی، از انتشارات وزارت فرهنگ.
- ۱۳۳۰ش.: جغرافیای آسیا و آفریقا و اقیانوسیه.
- ۱۳۳۱ش.: تصحیح المضاف الى بدايع الازمان فی وقایع کرمان تأليف حمید الدین احمد بن حامد کرمانی ملقب به افضل کرمان.

- ۱۳۳۳ ش: تصحیح فضایل الانام من رسائل حجۃ‌الاسلام (مکاتیب فارسی غزالی).
- ۱۳۳۳ ش: تصحیح «شرح قصیدة عینیة ابن سینا در احوال نفس به زبان فارسی» مندرج در شماره ۴ سال اول مجله دانشکده ادبیات.
- ۱۳۳۴ ش: تصحیح «ذیل بر سیر العباد سنایی» از حکیم اوحد الدین طبیب رازی، مندرج در شماره ۳ سال ۲ مجله دانشکده ادبیات.^۱
- ۱۳۳۸ ش: وزارت در عهد سلاطین بزرگ سلجوقی، به کوشش محمد تقی دانش پژوه و یحیی ذکاء، از انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۳۴۰ ش: میرزا تقی خان امیرکبیر، به کوشش ایرج افشار، از انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۳۳۹-۱۳۴۰ ش: «برخی اعلام تاریخی و جغرافیایی»، به کوشش ایرج افشار، مجله دانشکده ادبیات تهران شماره ۴ سال هشتم (صفحه ۲۵ تا ۴۸) و شماره ۱ سال نهم (صفحه ۱۴ تا ۳۱).
- ۱۳۴۰ ش: ترجمة ادبیات ایران تأليف استوری (قسمت مریوط به علوم قرآنی) نشریه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، دفتر نخستین.
- ۱۳۴۰ ش: «وصف نسخی چند از نسخه‌های کتابخانه سلطنتی ایران»، نشریه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، دفتر نخستین.
- ۱۳۴۰ ش: ترجمة تاریخ طب در ایران، تأليف سیریل الگود، مجله یغما، سال ۱۴ شماره ۱ (صفحه ۴۲ تا ۴۵) و شماره ۲ (صفحه ۵۵ تا ۶۰) و شماره ۴ (صفحه ۱۶۳ تا ۱۶۳).
- ۱۳۴۵ ش: تاریخ جواهر در ایران، به کوشش ایرج افشار، فرهنگ ایران‌زمین، سال ۹.
- ۱۳۶۰ ش: ظهور تیمور، به کوشش میرهاشم محدث، از انتشارات انجمن آثار ملی.

ج. مقالات

- از اقبال مقاله‌های زیاد تاریخی، ادبی، اجتماعی، مسائل روز در مجله‌ها و روزنامه‌ها چاپ شده است. فهرست مقاله‌هایی که در مجله‌های جدی بوده است،
 ۱. [از اینجا به بعد، کتاب‌ها و آثاری است که پس از مرگ مرحوم عباس اقبال آشیانی طبع و نشر شده است].

همه در فهرست مقالات فارسی آمده و قسمت عمده از آنها به اهتمام آقای دکتر محمد دبیرسیاقی به شرح زیر به چاپ رسیده است:

- ۱) در یک جلد به نام مجموعه مقالات عباس اقبال آشتیانی حاوی تعداد ۱۰۱ مقاله که در سال ۱۳۵۰ توسط کتابفروشی خیام به چاپ رسیده است.
- ۲) در دو جلد به نام مجموعه مقالات عباس اقبال آشتیانی حاوی ۱۱۶ مقاله که در سال ۱۳۷۸ توسط انتشارات روزنه طبع شده است.
- ۳) در پنج جلد به نام مجموعه مقالات عباس اقبال آشتیانی حاوی حدود ۳۰۰ مقاله به همراه مطالبی دیگر توسط انجمن آثار و مفاخر فرهنگی چاپ شده است.